

Yaktı Yandırdı

– halisi · 11 Ağustos 2017

Bir güzelin cemali, beni yakar yandırır,
Al yanakta gamzeler, goncaları andırır,
Hele ki derin derin, hülyalı bakışları,
İçimde anlatılmaz, duygular uyandırır.

Ömre bedel gülüşü, gülleri kıskandırır,
Salar sevda çölüne, serabıyla kandırır.
Ulaşılmaz bir ufuk, gök kuşağı misali,
Dayanılmaz hasreti, canımdan usandırır.

Dökülür omuzlara, salınmış ipek teller,
Çekimine kapılıp, buse kondurur yeller.
Saçlarına dokunup okşamak ister ama
Cesaret edemez de, titreyip durur eller.

Ab-ı hayat sohbeti, gönülleri coşturur,
Hülyalara daldırır, ardı sıra koşturur.
Ak tenine işlenmiş, nakış nakış benleri,
Benzersiz inci gibi, öyle ne de hoş durur.

Suna boyu, endamı, sanırsın nazlı lale,
Yaralı yüreğimi, döndürür halden hale.
Etrafında pervane olsam da neye yarar,
Biraz fazla nazlıdır, almaz bülbülü kale.